

Det er faktisk min overbevisning, at der vil ske noget i løbet af foråret, og jeg vil sige, at når jeg siger i løbet af foråret, er det jo sådan, at Velfærdskommissionen selv har bedt om at få en måned til høring; det er ikke noget, regeringen har opfundet, det er Velfærdskommissionen, der har bedt om, at rapporten sendes i høring, og det vil sige, at den vender tilbage ved udgangen af januar, hvor Velfærdskommissionen så kommer med sit endelige materiale. Og hvis ikke man kan forstå det, vil jeg sige, at det altså ligger hos os af hensyn til, at det skal man også have lov at gøre, før vi kaster os over den egentlige politiske drøftelse.

Hvad er det så egentlig, man kommer med efter høringen? Det er ikke usædvanligt; sådan finder det sted også omkring det almindelige lovarbejde i Folketinget, og for regeringen er der ingen hast. Vi mener, vi har god tid i foråret til at drøfte oplæggene, at finde de politiske forlig og muligheder, i og med at det jo er vores opfattelse, at det, der i virkeligheden bærer fremover, det langsigtede, sættes i kraft efter næste folketingsvalg. Altså, uanset om man har aftalerne klar i februar, marts, april, maj eller juni måned, så er tidspunktet, hvor de iværksættes, egentlig uafhængigt af, hvornår aftalerne indgås, for det bliver efter næste folketingsvalg, altså med års sigt.

Jeg er mere i tvivl om, hvor Det Radikale Venstre er henne, for man kan selvfølgelig løfte det højt op, og man kan have mange naive meninger om, hvad man kan gøre, men på en eller anden måde må der også være en realisme bag med hensyn til, hvad det egentlig er, Folketinget kan bære igennem. Eller er målet det, at man siger, at alt det, man vil i Det Radikale Venstre, først kan gennemføres, når der har været et folketingsvalg, fordi det Folketing, der er sammen sat nu, ved man godt ikke er i stand til at bære det igennem?

Hr. Morten Helveg Petersen taler om – og velkommen tilbage – at det er vigtigt med et alternativ, men når jeg hører hr. Ole Sohn, så er det jo ikke lige, som om hr. Ole Sohn står og siger: Det, Velfærdskommissionen har foreslået, er lige SF, det er lige det, vi vil; det matcher fint.

Når hr. Morten Helveg Petersen taler om, at en direktør, der tjener 1 mio. kr., skal have 80.000 kr. i skattelettelse og kassedamen ingenting, så er det lige præcis det, SF mener. Eller er det sådan? spørger jeg bare. For ellers er der altså en eller anden divergens i den konstellation, man taler om, det her fremtidige flertal, som hr. Villy

Søvndal siger snart manifesterer sig. Jeg har meget svært ved at se det. Og min appel til Det Radikale Venstre er måske også at lande med bene først, for det kræver en landing, nemlig en realisme. Det er ufatteligt, hvad man kan se af naive udsagn, også uden for huset, hvad der har været prøvet over tiderne.

Selvfølgelig kan man mene, at hvis man fjerner topskatten, så har man løst alle landets problemer. Jeg har mødt mange direktører, der siger, at det eneste problem er topskatten, fjern den, så er vi tilfredse, og der er ikke flere problemer. Det kan godt være. Men jeg har altså også mødt den taxamand, der siger, at det dårligt kan betale sig at køre taxa, fordi det, han har på passiv forsørgelse, er lige så meget. Og jeg siger bare igen: Jeg har altså ikke mødt den direktør, der sidder og vil bytte sin milliongage ud med kontanthjælp; jeg har ikke mødt ham. Det kan godt være, han findes og siger, at det sådan er målet. Men jeg har mødt dem i lavtlønsgruppen, som ikke rigtig ser, at der er en motivation til egentlig at være på arbejdsmarkedet, fordi de har lige så meget ved at være passivt forsørgt.

Derfor er der meget, der siges, som ikke bare kan stå alene. Så hvis noget skal igennem, så kræver det i virkeligheden en mangfoldighed af andre elementer.

Men det kan være, det er lettere at få SF med i Velfærdskommissionens samlede udspil, end det egentlig er at få Det Radikale Venstre med. Vi har et ønske om, at det bliver bredest muligt, så det er vel med at trække i de spor, der trækker de brede og solide flertal.

Kl. 15.40

Nu ved jeg i øvrigt slet ikke, hvor mange der stemmer for; jeg er jo lidt usikker. Et sted skal jeg også rose Det Radikale Venstre, for der håber jeg, der er sammenhæng mellem det, man siger, og det, man gør. Hr. Morten Helveg Petersen sagde, at man agtede at stemme for finansloven. Sådan forstod jeg det. Det er så også den eneste, jeg har hørt, der har sagt det.

Det giver selvfølgelig en vis utryghed, for hverken den konservative ordfører, Venstres ordfører, Dansk Folkepartis ordfører, Socialdemokratiets ordfører – som jo i øvrigt plejer at støtte – har tilkendegivet, hvad de mener. SF plejer vel at stemme imod. Enhedslisten stemmer vel imod, for ikke, om jeg så må sige, helt at dåne ved at trykke forkert. Det andet er altså sådan lidt usikkert, men jeg har også her den forventning, ligesom jeg har til forhandlingerne om Velfærdskommissionens rapport, at når vi kom-